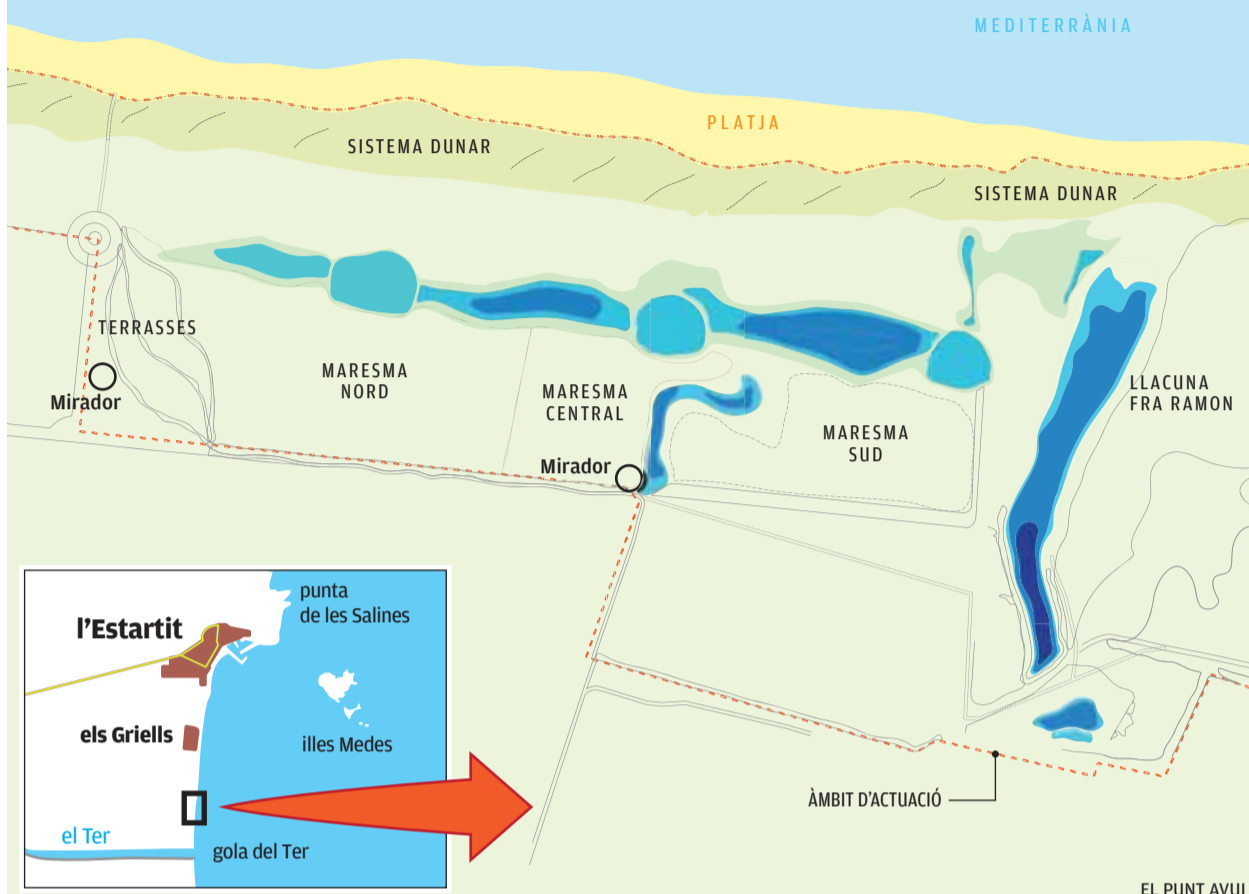

Les llacunes de la Pletera

On hi havia runa ara ja hi ha aigua ■ JOAN PUNTÍ

Ja s'han tret 48.000 tones de runa de la Pletera, a l'Estartit

■ Tot el passeig està arrencat i en el seu lloc s'han format quatre llacunes paral·leles a la zona de platja ■ Aquests treballs es calcula que estaran acabats la primera quinzena de juny

Joan Puntí
L'ESTARTIT

Les màquines excavadores ja han tret 48.000 tones de runa del passeig de la Pletera a l'Estartit gairebé tres mesos després d'haver-se iniciat els treballs de desurbanització i reconstrucció de les llacunes i les maresmes desaparegudes ja fa 30 anys. Es considera que ja s'han fet més d'un 40% dels treballs previstos, que s'han centrat en la segona línia marítima, on s'han reconstruït fins a quatre llacunes amb petites diferències de cotes.

En total, les llacunes arribaran a ser vuit quan tot el projecte estigui acabat i algunes quedaran a l'altura de les maresmes en la tercera línia de mar, rere la zona dunar, i la de les llacunes que s'estan construint ara, just en la línia on hi havia fins al mes de novembre passat el passeig inacabat de la urbanització.

El director científic del

projecte Life Pletera, Xavier Quintana, explicava ahir, Dia Mundial de les Zones Humides, que l'hivern poc plujós i sense tempestes ha facilitat els treballs que s'han fet fins ara: "Si s'acaba la zona del passeig sense cap inundació haurem salvat la part més difícil del projecte. Si llavors hi ha un temporal de mar, a les cotes de darrere ja no serà tan complicat fer les feines com ho seria ara."

Les llacunes s'han reconstruït amb fondàries diferents en funció d'on s'ha trobat la capa més argilosa i impermeable que impedeix que pugui pujar l'aigua més dolça de la capa freàtica. No a tot arreu s'ha retirat el mateix gruix de runa, terra i sediments, i a la zona on s'ha enfondit més no ha passat dels 3 metres d'alçada. Aquestes llacunes de segona línia tenen una fondària d'entre 50 centímetres i un metre sota el nivell del mar i algunes, les més fondes, ja es veuen mig plenes.

La xifra

130.000

tones és la quantitat de material que es va calcular que s'havia de treure. Ara es pensa que es va tirar massa llarg.

La frase

"Si s'acaba la zona del passeig sense cap inundació haurem salvat la part més difícil del projecte."

Xavier Quintana
DIRECTOR CIENTÍFIC DE LIFE PLETERA

La data

15.06.16

Final de les obres. Es calcula que la segona quinzena de juny ja estarà acabada la desurbanització.

Gairebé 1,5 km de façana marítima

La retirada del passeig, la creació de llacunes i la recuperació de les maresmes són només una part del projecte. En aquest cas el cost és d'1,36 milions d'euros i és la part més cridanera de tot el projecte Life de renaturalització. Les actuacions que s'estan fent en aquest moment incideixen en una franja d'uns 800 metres de façana marítima, però l'actuació de recu-

El procediment d'extracció dels materials és laboriós. Es treballa amb dues grans màquines que fan l'extracció una rere

peració mediambiental té incidència en gairebé un quilòmetre i mig de primera línia del mar, un espai que les bones decisions preses als anys vuitanta, la perseverança judicial i, sens dubte, la presència d'una infraestructura gegantina com Radio Liberty poc més enllà van impedir que fos absorbit per la voràgine urbanitzadora del postfranquisme.

l'altra. La primera retira el material arreu fins a trobar la capa buscada en cada zona. És llavors quan la segona màquina, més pre-

ra que quan hi hagi inundació pugui sobrepassar i cobrir-ho tot d'aigua.

Fins ara s'ha arrencat tot el passeig paral·lel a la platja i queden part dels carrers perpendiculars que es desurbanitzaran més tard. La coordinadora executiva del Life Pletera, Àgata Colomer, va remarcar ahir que ara es treuen principalment "terres pedregoses que són a sota el formigonat i la ceràmica del paviment del passeig".

La prova pilot va permetre descobrir una bona capacitat de regeneració de la flora, de manera que en una primavera molt seca com la passada van rebrotar plantes com la salicornia. En aquest sentit, Xavier Colomer descobria que, a la maresma, són partidaris de no plantar res i esperar "què fa la natura per ella mateixa". En cas que la repoblació no sigui prou efectiva, es farà servir el suport de la plantació que ja està en marxa. En entrar l'aigua a la zona de les llacunes, farà la funció disseminadora de les llavors de salicornia i "les plantes ruderals ja quedaran controlades per la salabror de l'aigua de mar".

El director executiu del parc natural, Marc Marí, assenyalava, així mateix, que en la repoblació ja es va tenir en compte la recollida de llavor: "Es va fer viver de tot, quant a planta autòctona, per si cal fer reforç." ■